35ste jaar. — Nr 21. Zaterdag 18 februari 1888.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den ditgever, **groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** franks per jaar
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

De personen die tot hiertoe hun abonnement aan den *Postrijder* nog niet betaald hebben zijn verzocht ons het bedrag er van te doen toekomen, zoo niet zal hun eene kwittantie aangeboden worden met verhooging der kosten van inbeuring.

TONGEREN DEN 18 FEBRUARI.

Nieuwjaarsgiften aan Z. H. Leo XIII.

8e LIJST.

Bedrag der vorige lijst	fr.	1647,29
Eerw. Heer Daris aalmoezenier in het hospitaal te Tongeren		10,00
M. Felix Nicolaers, Tongeren,		5,00
Eerw. Heer pastoor van Zammelen		10,00
Ongenoemd van Lauw		2,00
Parochie Sichen-Bolré.		
JUICht ChrIstenen ! De staDhoUDer Van ChristUs VIert zIIn JUbeLfest.		
Eerw. Heer Poelmans, pastoor		10,00
G. Jagenean,		3,00
Jufv. R. Marres,		3,00
M. Reggers,		2,00
G. Jans,		1,50
W. Reggers,		1,00
G. Smets,		3,50
Ida Vanherf,		0,50
L. Nelissen,		0,50
Collecte in de kerk		18,01
Totaal fr. 56,00		
Parochie Feeren		74,00
Namloos		1,00
Totaal fr.		1805,29

De Kamer.

Tijdens de bespreking der begrooting van landbouw, nijverheid en openbare werken, heeft onze achtbare volksvertegenwoordiger, M. Schaetzen, eene zeer merkwaardige redevoering uitgesproken, waarover wij hier een kort verslag laten volgen :

Onze landbouwers hebben de instelling van het ministerie van landbouw zeer gewaardeerd. Voorheen waren de praktijk en hunne lange ondervinding hun eenige gids ; maar thans, nieuwe feiten zich voorgedaan hebbende, is de toestand veranderd.

De invoer van Amerikaansch graan heeft groote storing verwekt in onze landbouw-nijverheid. Wij hebben in België 1,210,000 heden die van den landbouw leven ; dus heeft het ganscheland er belang bij dat de landbouw beschermd wo de.

Niemand zal het loochenen, de landbouw verkeert in een zeer slechten toestand : om hem te helpen, kan de Staat tusschenkomen ten gunste van het kapitaal, den grond, of ten gunste der lasten die op het kapitaal drukken.

De heer Pirmez zelf heeft erkend dat de aardte zwaar belast wordt. Bij de hervormingen door ons achtbaar medelid aangeraden zou ik er nog andere willen voegen : men zou de kosten van overdracht van gronden en de kosten van hypothecaire leeningen moeten verminderen.

Ik vestig enkel de aandacht der achtbare ministers van financien en van landbouw op die punten. Laatstgemelde minister heeft tot plicht de wetenschap te verspreiden, ten einde al onze landbouwers bekend te maken met den vooruitgang door den landbouw in vreemde landen verwezenlijkt.

Men kan de landbouwwetenschap niet onderwijzen bij middel van formules : men moet ze leeren ter plaatse. Ook zou men 't getal laboratoriums, landbouwstatiën en landbouwleergangen in de scholen voor volwassenen moeten vermeerderen ; zij leveren uitmuntende uitslagen op.

De heer de Moreau, minister van landbouw, nijverheid en openbare werken. — Dat is waar.

De heer Schaetzen. — Ongelukkiglijk zijn de kredieten, die men bestemd tot het aanmoedigen onzer landbouwers, volkomen ontoereikend.

Menige aanzienlijkere somme der begrooting worden verleend aan minder gewichtige zaken. Ook doe ik met aandrang uitschijnen hoe gering de geldmiddelen zijn die voor den landbouw ter beschikking van de regeering worden gestelt, en ik wend mij tot den heer minister van financien, die er insgelijks belang bij heeft den landbouw te bevorderen, want, zoo doende, zal hij aan de Schatkist honderdmaal doen terugwinnen wat er door den Staat zou worden uitgegeven.

Nochtans zal ik geen amendement aan de begrooting voorstellen, daar ik vertrouwen heb in de bezorgdheid der regeering. Laat ons de wetenschap met volle handen verspreiden en wij zullen tevens werken voor de toekomende geslachten. Laat ons vervolgens onze gemeenschapswegen verbeteren : te dien opzichte wordt er gezegd dat de Staat tal van zeer nuttige wegen zou moeten overnemen.

Het vraagstuk van de overneming door den Staat der buurtwegen die op spoorwegstatien uitloopen, is onlangs in den provinciaalen raad van Limburg behandeld geworden. Ik hoop dat de regeering naar de wenschen van den provinciaalen raad zal luisteren.

De buurtspoorwegen en onder andere de lijn van Maaseik naar Lanaken tot wier bouwing besloten is, zullen insgelijks uitslagen opleveren. De Staat zal voordeel doen bij te nemen lijn welke het bedelaarsgesticht van Reckheim moet bedienen.

Doch de lijn van Maaseik naar Lanaken zal moeten verlengd worden. In 't algemeen zijn de buurtspoorwegen overigens bestemd om aan dorpen hun vorigen bloei en welvaart terug te geven.

Groote Internationale prijskamp van wetenschappen nijverheid en wereldtentoonstelling, te Brussel, 1888.

Gebreveteerde uitvindingen.

Al de deelnemers van deze klasse, zonder onderscheid van nationaliteit, worden aanschouwd als tentoonstellers, met al de rechten aan dien hoedanigheid verbonden. Zij mogen, indien zij zulks verlangen, aan den prijskamp deelneemen ; hunne namen zullen in den officieele generale catalogus verschijnen en hunne uitvindingen onderworpen worden aan de waardeering der bevoegde juryleden. Hunne deelnemingen ontvangt men in de bureelen van de Internationale klasse van Nijverheids-Genie, 22 Paleizenstraat waar men verzocht wordt zich te wenden tot M. Raelot, bestuurder der hooger vermelde klasse.

Stads- & provincie nieuws

Gemeenteraad van Tongeren.

Zitting van zaterdag 11 februari 1888.

Tegenwoordig : MM. Meyers, burgemeester, Coart en Schaetzen, schepenen, Christiaens, Copis, Nicolaers, Vroonen en Zegers, leden.

Afwezig : MM. Claikens, Ghimen en Prosman, deze laatste door reden van ziekte.

M. Burgemeester geeft kennis aan den raad van verscheidene stukken welke hem ingezonden zijn onder andere van eene vraag van subsidie gedaan, door de tongersche duivenmaatschappijen voor de duivententoon-telling welke zij voornemens zijn in te richten en van eene petitie van slachters der stad, vragende dat de slachters der omliggende gemeenten slechts gansche beesten of stukken beest met longen er aan vast tot onderzoek naar het slachthuis zouden mogen brengen. Wat het eerste punt aangaat, machtigt de raad het college drie eerepenningen te koopen, tijdens de tentoonstellingen uit te deelen. Het tweede punt wordt tot de bespreking der begrooting verzonden.

Daarna gaat de raad tot de dagorde over :

Bureel van weldadigheid. Begrooting van 1888.

M. Burgemeester deelt een verslag over deze begrooting mede. De aanmerkingen van den raad zullen aan het weldadigheids-bureel overhandigd worden.

Kerk van St-Jan. Verkoop van boomen. Cahier van lasten.

De raad geeft een gunstig advies.

Hoofdkerk. Leening door tusschenkomst der stad aan het gemeente crediet.

M. Schaetzen legt de kwestie uit en geeft lezing van de beraadslaging welke de fabriekraad over deze kwestie genomen heeft.

Toen men de herstellingswerken hernomen heeft, ware het moeielijk geweest den aannemer den last op te leggen slechts jaarlijks te werken in evenredigheid met de inkomsten der fabriek. Men heeft toen besloten in twee jaren voor eene hoogere som te bouwen dan de inkomsten der fabriek op den zelfden tijd toelieten te betalen. Van zijnen kant, had M. Bara, toen minister, het hulpgeld van 8000 franken, dat aan de kerk verleend was, afgeschaft. Daaruit de noodzakelijkheid eener leening te doen, waarvan de toelating bekomen is. Verscheidene werken moeten nog aan de kerk uitgevoerd worden. Er moet eene kapel voor de Schat gebouwd worden, de heistelling van den buitenkant der kerk moet voltrokken en verscheidene andere werken aan den beiaard, de horlogie enz. moeten verricht worden. Om deze werken, zijn de inkomsten der fabriek onvoldoende en indien men ophoudt met werken, zullen de hulpgelden afgeschaft worden.

Onder deze voorwaarden, vraagt de kerkfabriek eene som van 100,000 franken, door tusschenkomst der stad aan het gemeente-kredet te ontleenen, mits jaarlijks eene som van 4000 franken als annuiteiten in de gemeentekas te storten, gedurende 66 jaren voor interesten en amortissement van het kapitaal, gelijkvormig te voorwaarden van het gemeente crediet.

De raad, met eenparigheid van stemmen, besluit daterenenkwest de *commodo en incommodo* over de vraag van de Fabriek zal gedaan worden.

Buurtspoorweg van Tongeren naar Borgworm, langs Heers of langs Oreye ; tusschenkomst der stad voor de aanlegging en de exploitatie van eene dezer linien ; tusschenkomst der stad in de kosten van studie van eene dezer twee linien in geval van niet uitvoering.

M. Burgemeester legt de kwestie der buurtspoorwegen uit, waarover wij reeds meermalen gesproken hebben. Den 14 augustus 1885, heeft de raad den wensch uitgedrukt de linien Tongeren-Maeseyck en Tongeren-Borgworm door Heers te zien uitvoeren. Sedert dien tijd, is er nog kwestie van andere linien geweest. Het vraagpunt dat heden moet opgelost worden, is dat, van te weten of de raad voornemens is opnieuw den wensch uit te drukken, tot vervaardiging der linien Tongeren-Maeseyck en Tongeren-Borgworm door Heers.

M. Vroonen zegt dat hij vernomen heeft dat eene concessie van linie van Ans naar Oreye gegeven is. Indien het waar is dat deze concessie wezenlijk bestond, zou zij misschien voor gevolg hebben dat de raad den wensch zou veranderen welke hij ten voordeele der linie Tongeren-Borgworm door Heers uitgedrukt heeft.

M. Burgemeester zegt dat hij niet gelooft dat er eene concessie van linie van Ans tot Oreye bestaat. Hij stelt voor aan den raad de beraadslaging over dit punt tot de aanstaande zitting uit te stellen, om inlichtingen te nemen over de zoogezegde concessie Ans-Oreye, alsook over de zoogezegde concessie Glons-Ruckelingen-Maestricht.

Aangenomen.

Begrooting van 1888.

M. Burgemeester geeft aan de nieuwe leden eenige inlichtingen over den financieelen toestand der stad. Hij doet hen de gewone inkomsten alsook de gewone uitgaven kennen. Uit zijne uitleggingen blijkt dat de inkomsten en uitgaven der stad in evenwicht zijn.

M. Copis. — Indien de inkomsten door de gewone uitgaven ingeslokt worden, kunnen wij dan de noodige werken verrichten ? Het publiek vraagt dat wij iets doen, maar daarom is er geld noodig. Kunnen wij doen wat wij doen moeten zoeken nieuw geldmiddelen te zoeken ?

In de laatste zitting, zegt M. Copis, heeft M. burgemeester afgeschaffigd wat er moest verricht worden. Zijn ontwerp was allerschoonst, maar waar zullen wij het noodige geld vinden ?

M. Burgemeester antwoordt aan M. Copis. Wij hebben 122 000 franken te verteeren welke ook gewoonlijk verteerd worden. Maar met deze gewone inkomsten kunnen wij zekere plaveiingswerken verrichten, zekere hulpmiddelen tegen brand invoeren enz.

Van eenen anderen kant, zullen de herstellingswerken van het tribunaal niets aan de stad moeten kosten, zoo niet zullen wij deze werken niet maken.

De benoeming van eene onderwijzer en eene onderwijzeres zal 2000 franken 's jaars kosten, de vermeerdering van de hoeveelheid drinkbaar water in de stad 2030 franken en het plaveien van verscheidene straten 6 of 7000 franken, dus al te samen 11,000 franken.

Voor de kwestie van het drinkwater, zullen wij eene subsidie krijgen en voor hetgeen de hulpmiddelen tegen den brand aangaat, zullen wij ook geene groote kosten te betalen hebben.

Dit alles kunnen wij uitvoeren met spaarzaam en voorzichtig te handelen.

Natuurlijk, indien eene buitengewone omstandigheid, bijvoorbeeld de tusschenkomst der stad in het aanleggen van buurtspoorwegen zich opdeed, zouden onze gewone inkomsten onvoldoende zijn.

M. Coris. — Kunnen wij met onze gewone inkomsten eenige straten plaveien ?

M. Burgemeester. — Van tijd tot tijd eene straat.

M. burgemeester spreekt alsdan den welverdienden lof uit van M. Coart, den ijverigen schepen van openbare werken. Het schepencollege, zegt M. burgemeester, is er in gelukt onde schulden te betalen zonder imposten te slaan of eene ontleening te maken.

M. Copis. — Ook is men u dank schuldig.

M. Vroonen vraagt of men in de Hasseltschestraat geene *trottoirs* zou kunnen bekomen gelijk in de Maastrichterstraat.

M. Burgemeester. — De *trottoirs* van de Maastrichterstraat zijn dank aan eenen dikken subsied van M. Rolin-Jacquemyns gemaakt geworden, met het oog op de gemeente kiezingen van 1881. Dat is een geschenk geweest. Overigens het was toen de tijd der geschenken. Alzoo heeft M. Van Humbeeck eenen schoonen dag 7000 fr. subsidie aan de stad Tongeren gezonden, voor den schoolorlog. Ook heeft het liberaal ministerie voor twintig millioen nieuwe imposten moeten heffen. Het gouvernement is niet voornemens 15,000 franken aan de stad Tongeren te geven voor de trottoirs der Hasseltschestraat, des te meer dat de nieuwe spoorwegstatie reeds 500,000 fr. kosten zal.

M. Burgemeester herhaalt dat met de gewone inkomsten, het mogelijk is spaarzaam en voorzichtig te leven, maar dat zij onvoldoende zouden zijn in geval dat zich eene buitengewone omstandigheid opdeed.

De commissie van financien zal zich deze week vergaderen om de begrooting te onderzoeken welke in de zitting van den 20ster dezer maand zal kunnen besproken worden.

Zitting van maandag 20 februari 1888, om 5 uren 's avonds.

DAGORDE :

1e Weg genoemd Sakramentstraat : rechtmaking, ontwerp plan en bestek.

2e Vulling van den gracht des wals aan de Maastrichterpoort. Vraag van subsied, plan en bestek.

3e Magere varkensmarkt : plaveiing, vraag van subsied.

4e Gemeente begrooting voor 1888.

5e Werken aan de Bilsersche poort uitgevoerd : verandering.

6e Burgerlijke godshuizen, verpachting van goederen, cahier van lasten.

7e idem. Herplaatsing van credieten.

8e Kerkhof. Vergunning van grond door Mej. C. Muller gevraagd.

9e Verkoop van overschot van grond aan den wal tusschen de Sint-Truidensche en de Hasseltsche steenwegen.

10e Buurtspoorweg van Tongeren naar Borgworm, langs Heers of langs Oreye ; tusschenkomst der stad voor de aanlegging en de exploitatie van eene dezer linien ; tusschenkomst der stad in de kosten van studie van eene dezer twee linien in geval van niet uitvoering.

Men schrijft ons uit Riempst :

Eene schoone plechtigheid had over eenige dagen in onze parochie plaats.

Den achtsten dezer maand, vierde men alhier de plechtige inhuldigiug van den eerwaarden heer Tenci, als pastoor der parochie Riempst-Henkelom.

Reeds vroeg in den morgen was eenieder met iever aan 't werk, om de straten, waar de nieuwe herder moest doortrekken, prachtig te versieren.

Omstreeks tien uren voormiddag, werd de heer pastoor door eene groote menigte in processie uit de pastorij naar de kerk afgehaald.

Bij het schoolhuis gekomen, stuurde de heer Neven, burgemeester der gemeente Riempst, den nieuwen herder de volgende woorden toe :

Zeer Eerwaarde Heer Pastoor,

Ter gelegenheid uwer inhuldiging als pastoor der parochie Riempst-Henkelom, heb ik de eer U den welkomgroet toe te sturen, en U, in naam der inwoners, als blijk hunner achting, dit geschenk aan te bieden.

Insgelijks geef ik U de verzekering dat het gemeentebestuur U zijn volle vertrouwen schenkt, en U in alles de hand zal leenen om tot heil en geluk dezer parochie te werken.

Lang leve onze achtbare Heer Pastoor !

Eene schoone marmeren pendule met twee vazen werden den heer pastoor als geschenk aangeboden.

Deze bedankte vurig den heer burgemeester voor het kostbaar geschenk en de welwiltende woorden welke hij hem kwam toe te sturen.

Daarna trok de stoet in de beste orde de kerk binnen.

Bij het ingaan des tempels, deed een der schoolkinders de volgende aanspraak.

Zeer Eerw. Heer Pastoor,

In naam mijner medeleerlingen kom ik U op

11

HET

GEHEIM van ROSA (1)

DOOR

Beugny D'Haguerue.

(VERVOLG.)

— Vergeef mij Rosa, ik was dwaas...Maar zeg, hoe weet gij het ?

— Wat ?

— Gij verstaat mij wel, stoute.

— Ja, ik wilde u enkel dwingen het te zeggen : Dat hij u bemint ?... He, parbleu ! dat is niet moeielijk ; 't is dat hij het mij zelf gezegd heeft.

— Heeft hij het gezegd ?

— Ja. Hij heeft mij gezegd, dat hij u bemint. Dat verwondert u, en gij vraagt u af, hoe het komt, dat hij zulke dingen aan mij toevertrouwt ; 't is nogtans zeer eenvoudig. Een vreemdeling ontmoet een jong meisje, hij vindt haar bekoorlijk en gevoelt zich tot haar getrokken. Maar hij wenscht te weten wie en wat zij is, of zij hem weerdig is. Natuurlijk gaat hij op inlichtingen uit, en richt zich het eerst tot iemand dien men hem aanduidt als het best met haar bevriend, tot hare zoogzuster, die hij met haar aan het bekken van de dreef zag zitten... Verstaat gij ?...

Genoveva antwoordde niet, hare verheelderde oogen dwaalden in het diepe blauw des hemels, zij droomde... Rosa ging voort :

— Ik zal u niets zeggen van onze samenspraak, want gij wilt niet weten, wat een schoon, edel, rijk, geleerd jongman kan te zeggen hebben aan eene jonge boerin, die zich vermaakt met de lichtvink te spelen...

— Ondeugende !... zegde mejuffer de Portarvant, hare zoogzuster omhelzende ; komaan zeg mij alles.

— Welnu ! ziehier. Hij heeft zich hier aangeboden onder voorwendsel, zooals ik u zegde, van met mijn vader over den afstand der gronden te onderhandelen. Nu was mijn vader er niet. Toen is hij begonnen met schoone paryzsche woorden te zeggen, zoo dat ik eerst dezelfde gedachten koesterde als gij, en ik hem meende geducht op zijne plaats te zetten, dat is te zeggen aan de deur. Doch eensklaps begon ik op te merken dat er geene spraak was van mij, maar van iemand die ik meer bemin dan mij zelve.

Ik was echter niet geheel gerust : die vreemdelingen, die paryzenaars hebben zulke geslepene tongen... Kortom, ik mistrouwde hem, maar toen sprak hij mij van zijne moeder, van M. den baron en van u, en met zulken openen, vrijen blik, dat ik geëindigd heb met hem te gelooven en hem mijne hulp te beloven.

Dezen morgend toen hij u verlaten had, is hij bij mij gekomen, om mij alles te vertellen wat gij gezegd hebt, hoe beminnelijk, bekoorlijk en zachtaardig hij u vindt. Hij heeft mij meer dan een half uur lang over u gesproken, zonder dat het mij mogelijk was er een woord tusschen te voegen. Wat wilt ge ? De arme jongen had iemand noodig, aan wien hij zijn hart kon openen, en wijl hij niemand had dan mij, ben ik wel verplicht geweest, hem tot het einde toe te aanhooren.

Tot slot heeft hij mij gelast u te polsen, om te weten of zijne poging eenige kans zoude hebben te gelukken. Ziedaar de oorzaak van zijne verlegenheid toen hij u ontmoette, en het was van hem en zijne ontwerpen, dat ik u ook meende te spreken.

Genoveva bleef een oogenblik in stille overweging. Een hevige strijd ontstond er in hare ziel en hare borst bijgde.

— Rosa, zegde zij eindelijk, hoezeer moet ik u beminnen !

— Dank, mejuffer. Maar ik ben het niet meer alleen die gij bemint.

— Ik weet nog niet.

— O ! ik weet wel... Indien ik aan M. de Vaudray vertelde hoe gram gij waart, en hoe gij geweend hebt...

— Neen, zeg hem niets... Hij moet wachten... nog eenigen tijd... een korten tijd nog... Mijn vader heeft mij gisteren veropenbaringen gedaan ; wij zijn veel minder rijk dan men meent, onze toestand is moeielijk, dreigend, en men zou hem dat alles moeten zeggen... neen, hij wachte....

— Of gij rijk waart of arm, dat zou aan zijn beslnit niets veranderen.

— Zou hij u gezegd hebben ?...

— Ik weet dat hij u zou nemen, zelfs indien gij geheel ten onder gebracht waart.

— Hoe weet gij dit ?

— Onverschillig. Ik weet alles.

— En gij hebt hem gezegd ?

— Niets meer dan hij noodig had te weten.

— Wat er van zij, mits mijn vader hoopt weldra uit de verlegenheid te zijn, is het beter dat hij nog eenigen tijd wachte.

— Zooals gij verkiest, mejuffer Genoveva. Gij weet nu ten miaste dat er niet verre van u iemand is, rechtschapen en van uwen rang, die bereid is om u met zijnen naam eenen achtenswaardigen stand in de samenleving te verschaffen.

Toen boog Rosa zich dicht tot Genoveva, en fluisterde haar in het oor :

— En gij moogt zeker zijn, niet gedwongen te zullen worden André Tribucien te aanvaarden.

Genoveva keerde zich om, als hadde eene slang haar gebeten.

— Wie zegde u ?...

— Dewijl ik alles weet ?...

— Maar hoe hebt gij zulks kunnen achterhalen ?

— Dat is Rosa's geheim... het geheim der zoogzuster. Ha, ha ! wat zal ik lachen, als ik zal zien, hoe dien Tribucien den eigendom en het kasteel den neus voorbij zullen schuiven en wanneer zijn groote slechterik van een zoon zal zien hoe de schoone en goede Genoveva mevrouw de gravin de Vaudray wordt... O ! zeker daar worden zij ziek van.

Viet of vijf dagen gingen er om, zonder dat er op het kasteel iets bijzonderlijk plaats had dan een bezoek van den ingenieur, een bezoek tijdens welk er over niets gesproken werd, dan over de standplaats. Maar de wijze waarop zij er over spraken, duidden wel aan, dat hij zoomin als de baron, elk om verschillende bewegredenen, voornemens waren er spoedig meê te eindigen.

Op zekeren avond dat Genoveva terug kwam van een bezoek, dat zij bij eene arme, gebrekkige vrouw had gaan afleggen, zag zij haren vader met gansch verdwaalde trekken tot haar komen.

— Mijn God, wat hebt gij, mijn vader, riep zij, zijt gij ziek ?

— Zoo het slechts dat ware, mijn kind, zou ik mij gemakkelijk troosten, maar, de hoop die ik zedert eenige dagen voedde, valt met eenen enkelen slag in duigen. Ik heb het bezoek van Tribucien gehad.

— Alweer die man ?

— Eilaas ja. Gij weet dat hij mij beloofd had, de schuldbrieven voor een jaar te vernieuwen, zoo ik hem op rekening, twintig duizend franks uitbetaalde. Ik heb u verteld hoe een onbekende weldoener hem die som had doen toekomen op het oogenblik dat ik hem de mijne kwam brengen. Ik meende dus dubbel reden te hebben, om op zijn woord te mogen betrouwen. Het schijnt echter dat ik mij bedroog. Na duizend omwegen, beluigingen van achting en spijt, welke ik u niet herhalen wil, verklaarde hij mij dat de schuldeischers hunne gelden noodig hebben, en de onmiddelijke teruggaaf eischten. Indien ik binnen de drie dagen de honderd vijf-en-tachtig duizend franks niet betalen kan, welke ik nog schuldig ben, zal hij mij door eenen deurwaarder tot betaling dwingen, een vonnis lichten en mijnen eigendom doen verkoopen.

— Ik vraag mij af, merkte Genoveva op, wie die onbekende schuldeischers wel mogen zijn, in wiens naam hij handelt.

— Het zou mij niet verwonderen, dat zoo als mijne nicht de Charmilly zegt, dit slechts ingebeelde wezens zijn, achter welke zich de notaris behendig weet te verbergen. En wat meer grond aan deze vermoedens geeft, is dat hij alweer eindigde, met de zaken te schikken, zoo gij toestemdet zijnen zoon te huwen.

— En gij hebt geweigerd, niet waar, vader ?

— Om tijd te winnen heb ik geantwoord dat ik u de keuze vrij liet.

— Gij kent mijn antwoord, vader : Liever alles, alles dan die man. Ik zal werken, honger en koude lijden, maar den zoon van Tribucien huwen, nooit, nooit !

Ten anderen, laat ons de zaken met kalmte beschouwen. De maatschappij van den spoorweg biedt u zestig duizend franks aan ; veertig duizend zijn er gestort. Onderhandel onmiddelijk met de spoorbaan en gij zult honderd duizend franks betaald hebben.

Daarmede zal het totaal uwer schulden tot op honderd vijf-en-twintig duizend verminderd zijn. De eigendom is voorzeker veel meer waard, vermits hij tot borg heeft gediend voor eene schuld van twee honderd vijf-en-twintig duizend franks.

Ga nog eens M. Bruneau spreken, men zegt dat hij een eerlijk man is ; hij heeft u zijne hulp beloofd, en hij zal zeker een middel vinden om u dienstig te zijn.

— Gij vergeet, Genoveva, dat ik zelfs, met vandaag nog overeen te komen, het bedrag van den

(1) Verboden nadruk voor de gazetten die geene overeenkomst gesloten hebben met de *Société des gens de lettres.*